

stræffeligt til at faae disse Folk, naar de da ikke skulle sulde ihjel, til at henvende sig det offentlige. Det samme siger det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) i sin Egenstab af Nationaløkonom. I nationaløkonomist Tidsskrift af 1881 udvikler han nemlig, hvad der behøves til en Families Underhold. Til en Familie paa 2 Personer behøves der saaledes 830 Kr. om Aaret, til en Familie paa 3 Personer 1,030 Kr., til en Familie paa 4 Personer 1,220 Kr. og til en Familie paa 5 Personer 1,400 Kr. Det siger det ærede Medlem i dette Tidsskrift, og hvis det forholder sig rigtigt, som det ærede Medlem der har fremdraget, skulde man jo synes, at Alle de, der ikke have denne Indtægt, i Virkeligheden maatte være paa Fattigvæsenet, og jeg skal sige: Ja, Størsteparten af dem, er der i Virkeligheden ogsaa; altsaa det passer jo rigtig godt Althammen. Jeg siger, det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har sagt, og jeg tror at kunne bevise med andre Tal, at i ethvert Tilfælde Størsteparten af dem, jeg har opregnet, allerede findes under Fattigvæsenet. Det ser nemlig sørgeligt ud i den Retning. I Januar 1884 fandtes der i Kjøbenhavns Kommune af Mænd over 30 Aar i Alt 49,750, af disse vare Valgberetigede 36,878 — jeg har taget 1884, fordi det var Valgaaret — uden Valgret blev saa tilbage 12,872, eller om man vil tage det procentvis, ca. 25 pCt. af samtlige Mænd over 30 Aar. Derfra gaar ganske sikkert, saa vidt man kan komme til nøiagtig Kjendskab om disse Forhold, 3,388, som dels ere Udlændinge, dels Forbrydere og dels under Fallit, men desuden har ved Shgehjælp 3,923 mistet deres Valgret og ved direkte Understøttelse 5,561. Det vil altsaa ses, at der i Virkeligheden bliver 9 à 10,000 Arbeidere i Kjøbenhavn, som paa Grund af Understøttelse have mistet deres Valgret, og hvis de økonomiske Forhold skulde vedblive at være som de ere i Diebløkket, og som der er Udset til, at de ville blive, vil det ikke vare ret længe inden vi komme op til at det bliver 50 pCt., fra hvem Valgretten er borttaget; det kan man være temmelig overbevist om. Det er det, som jeg mener, at Lovgivningsmagten paa en eller anden Maade maa søge at forhindre, ellers nytter det jo ikke, at vi have faaet almindelig Valgret, da uheldige økonomiske Forhold jo atter kunne tage den bort. De Tal, som jeg har nævnt ere udarbejdede med den størst mulige Nøiagtighed paa Grundlag af alle de statistiske Oplysninger fra Kommunen og Statsøkonomer,

som man har set sig i Stand til at tilveiebringe.

Jeg skal nu tillade mig at gaa ind paa selve Forslagets Paragrafer og gjøre nogle ganske korte Bemærkninger til hver enkelt af disse. Paragraf 1 omhandler jo det, at første Gang nydt Fattigundersøttelse, der ikke strækker sig ud over 4 Maaneder, ikke skal betragtes som Fattighjælp. Hvad Meningen er dermed, har jeg allerede tidligere udviklet i mit korte Foredrag. Vi mene kort og godt, at en Mand ikke, første Gang han trænger til en Smule Understøttelse, derved skal trykkes ned under sine Medborgeres Række, som det jo er, naar han kommer paa Fattigvæsenet og derved bliver sløvet saaledes, at han muligvis vedblivende vil blive under Fattigvæsenet. Stod det nu saaledes, at han, efter første Gang at have nydt en Smule Understøttelse, desuagtet vedblivende vilde komme til at staa i sine Medborgeres Række og vedblive at nyde sine borgerlige Rettigheder, saa tror jeg, ja, jeg har den bestemte Formening, at han vel vilde vogte sig for at gaa ud over den bestemte Tid og de bestemte Grændser, men sikkerlig vilde gjøre alt muligt for at blive der indenfor. Der er bleven gjort den Indvending derimod, — jeg ved ikke om den er berettiget, men jeg tror det ikke — at det vil foraarsage de kommunale Kasser betydelige Udgifter. Dermed mener man selvfølgelig dette, at naar det saaledes bliver en Ret, ville alle Arbeidere tidligt eller sent benytte sig af denne Ret, de ville allesammen tage disse 4 Maaneder. Ja, mine Herrer, hvis jeg saa saa slet paa Arbeidernes Karakter, som en saadan Karakteristik maa stamme fra, vilde jeg selvfølgelig heller ikke være med til at stille Forslaget — paa ingen Maade. Det er ikke min Hensigt at ville vælte alle Arbeidere over paa de kommunale Kasser, men jeg tror heller ikke, at de ville komme der. Jeg tror tværtimod, at der ikke er nogen hæderlig Arbejder, der gaar hen og Beder om offentlig Understøttelse, hvad enten det betager ham hans Valgret eller ikke, naar han ikke trænger meget stærkt dertil, og de øvrige, de man ikke kalder hæderlige, hvis der findes saadanne, kommer, hvad enten de fire Maaneder staar der eller ikke. Her sigtes kun til den hæderlige og strævsomme Arbejder, at han første Gang, han nyder Understøttelse, ikke skal nedtrykkes saaledes, at hans Bestræbelser for at holde sig oppe derved blive frugtesløse.

Forslagets § 2, som omhandler ordinær Arbeidsløshed, behøver jeg selvfølgelig heller ikke at sige Noget om, idet